

РАСТИМО ЗАЈЕДНО

Годишњак Основне школе „Свети Сава“, бр.4

Ризница дечјег стваралаштва

Деч директора

Одличан утисак у овом тренућку је да су ученици наше школе заједно са својим наставницима остварили осам државних такмичења. Колико се сећам, а сећам се, никада више.

У овом тренућку све остале активности као да су мале у дружи план, а има их много....

Ово време изазова, поготово у последње две године, као да је било добра инспирација. Очигледно је да смо успели.

Вероватно је тивот ученика у добро опремљеној школи, квалитетној и динамичној настави, прилагодљивости наставног процеса према појединцу – ученику наше школе, подстицао многе да се посвете преданом раду и постигну изванредне резултате.

Јасно је да квалитетно провођење времена у школи има значајан допринос успеху.

Зраи моји, ситаза је штабана... ситазе су штабане. Мреба само усправно ходати нима, праиити пушоказе и право у тивот!

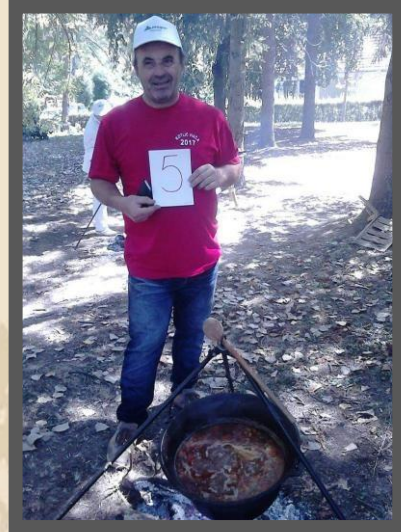
Желимо свим ученицима сигуран пут у остваривању циљева, са уверењем да ће увек и у свему имати подршку наставника, школе и мене лично.

Споштовањем,

Зобрица Синђелић

Ове године је у пензију отишао један члан колектива наше школе, учитељ Драган Кузмановић. О позиву учитеља Драган је рекао да *Ако радиш оно што волиш, нећеш радити ниједан дан*. Са много љубави, поноса и одговорно је радио оно што воли пуних четрдесет година. Четрдесет година је био учитељ. У свом раду имао је много добрих ученика, успеха на такмичењима и лепих успомена.

Рођен је 1958. године у Врчину, где је завршио основну школу. После завршене Педагошке академије почиње да ради у ОШ „Ћирило и Методије“, а затим у ОШ „Братство и јединство“ (сада „Десанка Максимовић“). До 1993. године ради у Београду, а 1.9.1993. долази Врчин, у издвојено одељење Доња мала. У тој малој школи, где је започео школовање као ђак првак, провео је 28 година и дочекао пензију. Драгом колеги желимо да ужива у заслуженом одмору.

Ову школску годину памтићемо по:

- ✓ У септембру месецу одржане су промоције КУД-а „Стеван Штрбац“ из Врчина и школе кошарке.
- ✓ Организована је дистрибуција бесплатних уџбеника за социјално угрожене ученике и набавка уџбеника за наставнике.
- ✓ Сарадња са локалном заједницом - гостовање КУД-а „Стеван Штрбац“, упознавање ученика са традиционалним вредностима и мотивација за бављење фолклором.
- ✓ Реализован је едукативни саобраћајни полигон за ђаке. Едукација ученика обухватала је предавање, разговор предавача и деце на тему „Безбедност деце у саобраћају и активно учествовање ђака на полигону“, стављање деце у улогу возача и пешака како би успешно савладала основна правила учествовања у саобраћају.
- ✓ У октобру месецу обележили смо и учествовали на манифестацији „Дани европске баштине“ – „Уметност се пише срцем“ кроз креативност ученика из области српског језика и књижевности, ликовне и музичке културе.
- ✓ У оквиру Дечје недеље ученици су учествовали на ликовним и литерарним конкурсима и суделовали у многобројним креативним активностима.
- ✓ Одржан је литерарни сусрет ученика трећег разреда на ком су ученици исказали своје литерарно умеће.
- ✓ Обележен је Дан здраве хране пригодним предавањима и практичним одабиром здравих намирница представљених на одељењским изложбама.
- ✓ Наши ученици су вредно радили и са постером „Прехрамбена производња“ учествовали на конкурс уједињених нација World Food Day Poster Contest.
- ✓ Организовано је дружење наших ученика с песником Мирославом Кокошаром, који је ученицима рецитовао своју поезију, дружио се с њима и одговарао на маштовита дечја питања у вези са поезијом, креативношћу и стваралаштвом.
- ✓ Ученици трећег и четвртог разреда наше школе су посетили споменик природе „Бојчинска шума“. Школа је ову посету организовала у сарадњи са ЈП „Србијашуме“.
- ✓ За ученике осмог разреда организовано је предавање о заменицама које је одржао наш мештанин, професор српског језика Милорад Кнежевић.
- ✓ Центар за културу Гроцка је са дечијим радовима насталим на ликовним радионицама „Ликовно путовање“ у Гроцкој и Врчину учествовао на 56. Дечјем октобарском салону Музеја примењене уметности у Београду. „Игра, игра, игрица“ слоган је под којим се одржава 56. Дечји октобарски салон од 2. до 30. октобра 2021. године.
- ✓ Одржани су Песнички сусрети деце и младих на нивоу општине у организацији наше школе и Пријатеља деце општине Гроцка. Ученици су имали успеха и на општинском и на градском такмичењу.
- ✓ У складу са епидемиолошким мерама у нашој школи су за ученике првог разреда одржана предавања о очувању здравља у оквиру Црвеног крста Гроцка.
- ✓ Ученици наше школе учествовали су у пројекту „Дечји и омладински ИКТ Филм Фест“.
- ✓ Одржано је предавање о безбедности деце на интернету.

- ✓ У школи је обележено 60 година од када је Иво Андрић добио Нобелову награду за књижевност – 10. децембар. У склопу обележавања овог јубилеја, у нашој школи је 08.12.2021. изведена позоришна представа „Аска и вук“, према истоименој приповеци Иве Андрића, а час српског језика 10.12.2021. био је посвећен Иви Андрићу и свечаној церемонији доделе Нобелове награде.
- ✓ Предавање за ученике трећег и четвртог разреда одржано је 6.12. и 7.12.2021. године у сарадњи са организацијом Црвеног крста, на тему *Спречавање ризика и ублажавање последица елементарних непогода*.
- ✓ Градска општина Гроцка је реализовала обуке програма развоја вештина учења за ученике осмих разреда. У програму је учествовала и наша школа.
- ✓ Ученици наше школе су учествовали у активности „У сусрет 2022. години“ којој су присуствовали и ветерани омладинских радних акција. Програм је имао три дела: сећања акцијаша, израда новогодишњих честитки и капа, разговор са младима – учесницима пројекта СОРАС-а.
- ✓ Одржана је изложба бродова које су ученици израдили на секцији бродо-моделарства.
- ✓ Ученици од првог до четвртог разреда добили су светосавске пакетиће од Његове Светости Патријарха српског Порфирија у заветном Храму Светог Саве на Вачару. Нама је велика част што је патријарх обрадовао управо наше ученике.
- ✓ Позориште „Пан театар“ гостовало је у нашој школи 15.03.2022. године. Том приликом изведене су следеће представе: за ученике од првог до четвртог разреда представа „Авантуре Маше, Меде, Страшка и Чеде“, а за ученике од петог до осмог разреда представа „Коронирајмо“.
- ✓ Ученици издвојеног одељења ОМШ „Невена Поповић“ у Врчину су 18. марта 2022. године наступили на концерту „Деца деци“.
- ✓ Наша школа је успела да обезбеди карте и превоз ученицима за Светско првенство у атлетици у дворани, које је одржано у Штарк арени у периоду 18. 3. – 20. 3. 2022. године. Ученици су присуствовали свечаном отварању такмичења.
- ✓ Изложба децјих ликовних радова „Креирај разгледницу – Гроцка на Дунаву“ представљена је 1. априла у Ранчићевој кући, галерији Центра за културу Гроцка, пред бројном публиком из свих насеља општине Гроцка.
- ✓ Слободан Ћустић је 14. марта 2022. године извео монодраму „О глуматању“ у препуној свечаној сали наше школе.
- ✓ Родитељи првака, директор школе Добрица Синђелић, ђаци прваци и њихове учитељице Мирјана Јашић, Јелена Козлина и Верица Алавања присуствовали су еколошкој акцији „Засади дрво другарства“ 30.3.2022. године.
- ✓ Ученици млађих разреда посетили су планину Авалу. Активност је реализована кроз школски Еразмус пројекат „Живи здраво, храни се здраво“.
- ✓ Представа „Дервиш и смрт“, рађена према адаптацији романа Меше Селимовића и у режији Слободана Ћустића, одиграна је 12. априла 2022. године у свечаној сали наше школе.
- ✓ Традиционално, у сусрет највећем хришћанском празнику, Васкрсу, пре пролећног распуста, 20.04.2022. године, одржан је Васкршњи базар у централној школској згради и у издвојеном одељењу „Доња Мала“.

*Две школске године из наше школе излази још
једна генерација осмака, наизглед слична
претходним, а отиш сасвим другачија и своја,
ведра, живахна и несташна. Желимо им много
успеха у даљем школовању!*

ШКОЛСКА 2021/2022. ГОДИНА

VIII-1

**директор
Добрица Синђелић**

**одељењски старешина
Горица Апостоловић**

Милош
Милошевић

Маја
Жилић

Валентина
Мирчета

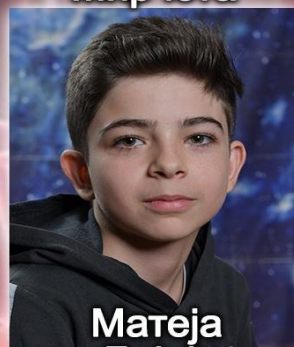
Ардал
Усмени

Милош
Миланковић

Данијел
Бајић

Матеја
Бајић

Страхиња
Миланковић

Лазар
Анђелковић

Никола
Мартиновић

Андрија
Бајић

Лена
Крантић

Александар
Маринковић

Емилија
Лукић

Јована
Кнежевић

Јована
Ђорђевић

Јован
Шаркоћевић

Огњен
Гулан

Лена
Јанковић

Анђела
Васић

Пријатељ се у невољи познаје, као злато у ватри. **српска народна пословица**

Несрећа открива оне који нису прави пријатељи. **Аристотел**

Нађи времена за пријатељство, то је пут до среће. **Мајка Тереза**

Међу пријатељима треба волети не само оне које жалосте ваше несреће, него и оне који нам не завиде на срећи. **Сократ**

Живот без пријатељства је ништа. **Марко Тулије Цицерон**

Не треба веровати људима с којима смо се тек спријатељили, а који показују да смо им дражи од њихових старих пријатеља; тако ће се понашати и с нама када стекну нове пријатеље. **Езон**

Пријатељство се не бира, оно бива ко зна због чега, као љубав. **Меша Селимовић**

Пријатеља упознамо тек кад га изгубимо. **италијанска пословица**

Срећа нам увек даје пријатеље, али несрећа их проверава. **француска пословица**

ШКОЛСКА 2021/2022. година

VIII-2

директор
Добрица Синђелић

одељењски старешина
Сунчица Ђорђевић

**Вук
Петровић**

**Ђорђе
Ивковић**

**Александар
Ђорић**

**Андрија
Радић**

**Данило
Гркавац**

**Милица
Митрић**

**Леонора
Станковић**

**Немања
Делчев**

**Урош
Василијевић**

**Теодора
Василијевић**

**Јована
Анђелковић**

**Бајрам
Хаиризи**

**Василије
Митрић**

**Андрија
Аврамовић**

**Петар
Целебџић**

**Анђелија
Крантић**

**Теодора
Карапанџић**

**Кристина
Стојадинчевић**

**Вера
Унтерхофер**

**Иван
Тичиновић**

Ако при свакој пријатељској услузи одмах на захвалност мислиш, онда ниси даровао, већ продао. **Ћјодор Достојевски**

Улога пријатеља је да буде уз вас кад грешите. Кад сте у праву, сви ће бити поред вас. **Марк Твен**

Пријатељи и добри манири ће те пратити и тамо где новац не може ићи. **Маргарет Вокер**

Најбољи начин да установиш да ли можеш некоме веровати је да му сам први поверујеш. **Ернест Хемингвеј**

Непријатељи, то су само наши прерушени пријатељи које од нас дели само какав неспоразум или предрасуда. **Јован Дучић**

Пријатељство које је престало постојати није никада ни постојало. **Аурелије Августин**

ШКОЛСКА 2021/2022. ГОДИНА

VIII-3

директор
Добрица Синђелић

одељењски старешина
Златана Ђорђевић

**Николина
Теофиловић**

Ђорђе
Ђорђевић

Павле
Станковић

Богдан
Петровић

Марко
Мандић

Маша
Станоев

Михајло
Петровић

Јелена
Вујић

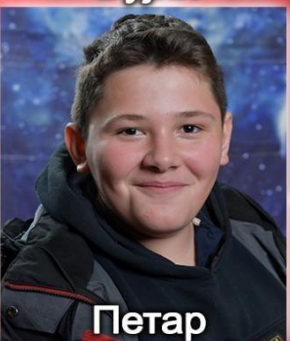
Вук
Теофиловић

Лена
Јеремић

Викторија
Бугарчић

Петар
Мијатовић

Милутин
Митровић

Вукашин
Бајић

Катарина
Аврамовић

Никола
Божовић

Биљана
Младеновић

Немања
Сарић

Владимир
Кранчић

Вања
Маринковић

Димитрије
Шантић

Познавање традиције је неопходно за разумевање савремених токова у уметности и књижевности, али и за очување богатог културно-историјског наслеђа. Национални и културни идентитет негован је и чуван не само кроз различите форме стваралаштва, већ и кроз језик и писмо као битна обележја тог идентитета. Негујући културу изражавања и бринући се за очување писма, чувамо и колективно сећање народа од његових почетака до данас.

Дан школе прослављамо 19. маја 2022. године, кроз низ манифестација под називом „Савини дани“. Овогодишњи „Савини дани“ протекли су у знаку ћирилице. Тим поводом је наша школа расписала наградни ликовно-литерарни конкурс за ученике основних школа Републике Србије и региона. Награде су додељене 18. маја 2022. године у свечаној сали ОШ „Свети Сава“ у Врчину. Честитамо свим учесницима, и деци и наставницима, на уложеном труду и освојеним наградама.

Литерарни конкурс – прозни радови, 5-8. разред:

1. место Сергеј Јовић 6/2, ОШ „Стефан Немања“, Ниш;
2. место Теодора Канурић 6/1, ОШ „Аврам Мразовић“, Сомбор и Мина Марјановић 8/3, ОШ „14. октобар“, Раковица;
3. место Оливера Савић 5/5, ОШ „Никола Тесла“, Београд;
Вукашин Димитријевић 7/3, ОШ „Јован Јовановић Змај“, Сурдулица.

Похвале:

- Ања Павлићевић 8/1, ОШ „Вожд Карађорђе“, Јаково;
- Вук Василијевић 8/2, ОШ „Филип Филиповић“, Београд;
- Софија Радомировић 8/1, ОШ „Вожд Карађорђе“, Јаково;
- Теодора Јовановић 5/4, ОШ „Вељко Дугошевић“ Београд – специјална похвалница за рад у Power Point-у.

Литерарни конкурс – поезија, 5-8. разред:

1. место Вера Вучићевић 7/4, ОШ „Никола Тесла“, Београд;
2. место Софија Биљетина 6/4, ОШ „Аврам Мразовић“, Сомбор;
Јована Глицић 6/3, ОШ „Стефан Немања“, Ниш;
3. место Ана Павловић 8/1, ОШ „Васа Чарапић“, Бели Поток;
Софија Бабић 8/2, ОШ „Васа Чарапић“, Бели Поток.

Похвале:

- Нађа Пајкић 6/5, ОШ „Никола Тесла“, Београд;
- Миња Радошевић 8/2, ОШ „Филип Филиповић“, Београд;
- Андрија Крецуљ 7/4, ОШ „Краљ Александар I“, Пожаревац.

Литерарни конкурс 1-4. разред:

1. место Михаило Аврамовић 3/1, ОШ „Вук Караџић“, Рипањ;
Александар Бачикин 4/2, ОШ „Доситеј Обрадовић“ Ириг;
2. место Маја Петровић, Анђела Танацковић и Јана Вулетић 3/3, ОШ „Свети Сава“, Врчин;
Алекса Даничић, 3. разред ОШ „Лаза Костић“, Гаково;
3. место Тамара Крстић 2/10, ОШ „Данило Киш“, Београд;
Софија Симоновић 2/3, ОШ „Свети Сава“, Врчин;
Петар Савић 3/3, ОШ „Свети Сава“, Врчин.

Похвале:

- Тијана Радојичић 2/10, ОШ „Данило Киш“, Београд;
- Немања Пејић 1/3, ОШ „Свети Сава“, Врчин;
- Вук Кнежевић 3/3, ОШ „Свети Сава“, Врчин.

Награђени радови са литерарној конкурса у оквиру манифестације „Савини дани“

У језику живи биће народа

Моја бака се зове Снежана и она је мајка моје маме. Она је увек ту поред мене, тако је тиха и неприметна. Много волим са њом да проводим време. Она ми кува шта највише волим. Одводи ме у школу јер се брине како ћу да пређем пут. Игра се са мном и радујемо се заједно кад добијем петицу. Глас јој је звонак и весео, а највише волим кад смо сами и она ми прича приче како је било у њеном детињству. Из тих прича сам сазнао да су се људи некад много више дружили, а да су имали много мање материјалних ствари него ми данас. *Такође сам из тих прича запазио да у језику моје баке живе неке другачије речи, веселе, мени смешне и тако занимљиве. Свакој причи дају чаробност и слушах је са великом пажњом, питам да ми објасни сваку мање познату реч.*

Прича ми приче о играма, слави, Божићу, свадбама, раду... Моја бака не каже крема, него „помада“, каже „напако“ када се нешто изненади, е, то ми буде смешно, „растеш као луда гљива“ – кад хоће рећи да сам порастао или „изцикљао“, „чекмезе“....

БАКА КАЖЕ ДА ПАМТИМ ЊЕНЕ ПРИЧЕ И РЕЧИ И ДА ИХ ЧУВАМ.

Да их преносим даље и да их никад не заборавим ЈЕР КРОЗ ЊИХ ЖИВИ НАШ НАРОД!

**Александар Бачикин 4/2,
ОШ „Доситеј Обрадовић“, Ириг**

Бирај речи – неписменост спречи

Шта ви мислите, колико ће „лајкова“ освојити овај састав? Мислим да ће бити „топ“! Уосталом, ако освоји неки „лајк“, можете састав „шеровати“ својим „френдовима“, или, ако немате „фон“, можете и „face to face“. Само немојте да ме „хејтујете“! А да ли „постујеш“? Да ли постоји други начин да се изразимо?

Хеј ти, што се осећаш „кул“, нађи времена и прочитај књигу! Обећавам ти да ћеш се врло брзо осећати сјајно, дивно, угодно, лепо, пријатно, красно... и понекад лоше, али свакако не „беди“. Много пута, кад пролазим улицом, чујем: „Нема фрке брале, ал' не да ми кева...“, и помислим колико ће само пропасти наш језик и ми као народ ако некога није срамота да назива своју мајку „кевом“. Колико год можете, трудите се да и на друштвеним мрежама користите своје изразе, јер је „лајк“ енглеска реч која значи свиђање, као и „шеровање“ слање, „face to face“ лицем у лице, „хејтовање“ несвиђање...

Једном приликом моја мама је рекла, гледајући Инстаграм: „Сад ћу да постујем ово!“ Ја јој на то рекох да се пости средом и петком, а да „пост“ иначе значи објава.

А ви, изговарајте то на српском, ако вам је мио ваш језик. Зашто бисмо користили стране изразе, кад имамо тако бројне, богате, разноврсне... изразе на свом језику. Негујте српски језик и размишљајте о генерацијама које долазе. Ако нестане језик, нестаје народ. Народ који не познаје свој језик је неписмен народ. Зато, верујте, пишите и говорите српски језик.

**Михаило Аврамовић 3/1,
ОШ „Вук Караџић“ Рипањ**

Ћирилица – трагом сећања

Љубав је најнежније осећање које вам испуни цело срце. Љубав према породици, свом народу, према свом писму на коме смо прочитали прву реч, према месту где смо рођени и направили први корак – то је љубав за коју се треба борити.

Љубав према ћирици? То ме подсећа на кнеза Лазара. Зар мислите да је он у бој ишао без љубави према свом језику? Борио се против Турака зато што је волео свој народ. Да би могла љубав да се шири, љубав према Србији, према ћирици. Сваки топот коња и сваки откуцај срца је значио много. Кнеза Лазара ништа није спречило да воли и жели слободу. А слобода се пише ћирицом! Ми данас ходамо по овој земљи, а ту су се некад борили храбри витезови да бисмо кренули њиховим стопама. И ја данас волим да размишљам о томе и удубим се у ћирицу. Како год да стоје та слова, биће моја љубав. Ћирилица је мени све, као члан породице. Та слова што их пишући кривим и савијам, увек ме подсећају на слободну децу игра. Слово м личи на мој дом. Слово љ ме својим тобоганом увек спусти до секиног срца кад с љубављу поделим с њом чоколаду. Б ме повезе као брод до маште. Та љубав према ћирици је неизмерна. Мислим да и ћирилица дише и да и она воли.

Кад слободно пишете ћирицом, то је као да трчите пољима маште која немају краја. Слободан сам када пишући кривим и увијам слова попут птичјег лета. Питам се како је Вук Караџић писао ћирицу. Да њега није било, не би било ни ћирице, ни нашег писма, ни умотворина. Све то не би постојало да се Вук није изборио за своју слободу. Писање и слобода су једно уз друго као одраз у огледалу и нико не може да их раздвоји.

Док сам гледао чаробну птицу кроз прозор, вртлог мисли ме је увукао у себе и убедио ме да сам тај двоглави орао и да летим слободно небом. Раширио сам крила и направио полукруг у облику слова С. Пловио сам ваздухом док нисам наишао на децу која су у својој игри исписивала слово О трчећи око дрвета. Убрзавајући лет до неслућених брзина, надао сам се да ћу одлетети у прошлост и открити тајну Вукове азбуке. Винуо сам се у ваздух и угледао колибу Вука Караџића. Управо је седао за сто да запише своју чаролију. Одахнуо сам када сам видео да сам стигао на време таман за слово А. Чаролија ћирице се разлила по папиру и више је нико никада не може зауставити.

Ја вам не могу рећи до када ће се користити ћирилица, али знам да ћу је ја чувати свим срцем и пренети својој деци као нешто свето. Ми нисмо Срби без нашег писма и места у нашој домовини, где нам мајка пред спавање чита успаванке. Наше приче и успаванке не би тако миловале да нису на нашем матерњем језику. Ћирилица живи у срцу Србије. Волео бих да се може доћи до срца, али оно је унутра, дубоко. Крије закључане све оне вредне ствари које морамо сачувати, попут ћирице.

Ћирилица је слобода. Ћирилица је љубав. А љубав није само реч, она је магија. Посејаћу ћирицу данас да би сутра моја деца могла да беру њене плодове – књиге писане ћирицом.

Сергеј Јовић 6/2, ОШ „Стефан Немања“, Ниш

У језику живи биће народа

Језик је обележје народа сваког, крсно име и презиме народа јаког. Он је најјаче оружје сваког човека, од чистог језика нема важнијег лека.

Не треба се стидети традиције своје, својих корена и културних споменика. Језик је амајлија судбине твоје и моје. Негуј га, храни и мази као човека.

На ћирици сањајте и пишите! Она је као ваздух који дишете. Свако слово је наш понос и дика. Без ње смо без ослонца и видика.

Језик је бурна прошлост наша, садашњост и неизвесна будућност, црвено слово и крсна слава ваша, једини пут и наша могућност.

Јована Глицић 6/3,
ОШ „Стефан Немања“, Ниш

Бирај речи – неписменост спречи

У школу је ишo Ђоле,
тамо где га много воле.

Он има црну косу
и пегичу на носу.

Леп капут он има,
дала му га је стрина.

Воли да капу носи
и помаже тати док коси.

Несташан је баш,
али друг је наш.

Тамара Крстић 2/10,
ОШ „Данило Киш“, Београд

Ћирилица

Сваки народ има своје писмо
И ми ћирилицу имамо
Нек се зна
Да без корена нисмо.

Читам је лако и пишем
И не желим никада
Из срца да је избришем.

Пиши као што говориш,
Читај како је написано.
Један глас, једно слово,
Лако је свакоме да запамти ово!!!
ХВАЛА ВУКУ ЗА АЗБУКУ.

**Софија Симоновић 2/3
ОШ Свети Сава, Врчин**

Бирај речи – неписменост спречи

Бржи језик него глава,
Језик трчи, глава спава,
Речи трче тамо-амо,
Нек' стану на минут само.
Неки ред да постоји,
Да се свака реч зброји.
И даље трче тамо-амо,
А глава нека спава само,
Неће у реченицу да се сложе,
Па зар то тако може?
Главо, буди се, бирај речи,
Неписменост прети, боље спречи!
Да буду све на броју,
Одабери реч коју,
Ону која логично следи,
Ону погрешну предупреди.
Пажљиво испеци,
И нешто смислено реци!

**Софија Бабић 8/2, ОШ "Васа Чарапић",
Бели Поток**

Бирај речи – неписменост спречи

Када сам тужан и сасвим сам,
узмем књигу и нешто прочитам!

Када ме сломе тешке бриге,
орасположе ме добре књиге!

Када ме савлада зачаран круг,
књига је тада најбољи друг!

Али да би по књигама могао да скиташ,
неопходно је да знаш да читаш!

То значи да научиш слова и речи,
једино се тако неписменост лечи!

Чувај своје писмо, језик и културу,
са тим благом можеш ти у сваку буру!

И, напослетку, шта још да кажем,
читање је закон, са тим се скроз слажем!

Негуј српски језик, неписменост спречи
јер овај наш свет саткан је од речи!

**Андрија Крецуљ VII/4, ОШ „Краљ
Александар I“, Пожаревац**

Бирај речи – неписменост спречи

Здраво, здраво ђаци,
сада сте другаци.

Неко воли шалу,
а неко воли лалу.

Свако дете погреша
и каже сентиметар,
а онда после науче
и кажу центиметар.

Много је боље добар бити
него своје несташлуке крити.

Зато увек бирај речи
и неписменост спречи.

**Тијана Радојичић II/10,
ОШ “Данило Киш“, Београд**

Бирај речи – неписменост спречи

Муче ме страх и трема,
прогања ме дилема
како неко без знања
може мирно да сања.
Како на питања разна
одговара глава празна.
Зашто мене због књиге
данима муче бриге.
Да ли је криво незнање
за тешко моје стање.
Кад лепе говориш речи,
проблем сваки се лечи,
тако га можеш сећи
да не постане већи.
Важно је зато знати
знање и другом дати.

Алекса Даничић, 3. разред,
ОШ „Лаза Костић“, Гаково

Савини дани

Свети Саво, учитељу наш,
Ти си нам дао снаге
да не идемо
погнуте главе.

Свети Саво,
дао си нам Твоје знање,
да кроз живот корачамо
дигнуте главе.

Због Твог труда и вере,
дајемо Ти обећање:
„Чуваћемо наше знање
и преносити га даље!“

Вук Кнежевић 3/3
ОШ „Свети Сава“,
Врчин

Кад се памет са говором дружи

Сад се питам чему памет служи,
Осим да се са говором дружи
И да тако у потпуном складу
Славе живот и донесу наду.

Најлепше је слушати лепоту
И гајити у себи доброту.
Ако човек прича ружне речи,
Тад невоље не може да спречи.

Ум царује – снага кладе ваља,
Само језик без ума не ваља!

Вера Вучићевић 7/4,
ОШ „Никола Тесла“, Београд

Ћирилица, трагом сећања

Како бисмо сазнали нешто о ћирилици, морамо се вратити скроз на почетак. Све је почело једног лепог и осунчаног дана. Два човека, један повиши и један понижи, стигоше у предео који су насељавали Словени, северно од Карпата. Словенски народ чудио се странцима, али како су били привикнути да живе у заједницама у којима има пуно различитих људи, није им сметало. Придошлице су се, зачудо, веома брзо уклопиле и ускоро почеле да се распитују о култури, језику и писму код староседелаца овог народа. Али нико никада није чуо ниједну од тих речи за које су се распитивали странци. Једино што су Словени знали била је земљорадња, пчеларство и били су вешти у лову риба. Странци су се звали Ћирилије и Методије. Они су се јако чудили томе: зар један тако велики народ нема своју културу, писмо... Увече, када би свако завршио са радом на њиви, људи би се окупљали око ватре и певали песме, причали приче... Правили би и као неке инструменте. Узимали би два комада дрвета и преко њих растегнули жице, певачи и приповедачи били би праћени ритмом који је подсећао на неку данашњу лоше израђену харфу. Једне вечери људи једва, на једвите јаде или, како је бака које сећаше на клупици са стране рекла: „Лакше је натерати мог Јовицу да оде у шуму и насече дрва, него вас двојицу да испричате једну причу“, натераше их да испричају причу. Кад успеше да их наведу на причу, Ћирило и Методије усташе и овако рекоше окупљенима: „Ми вам нећемо испричати причу него наш животни пут. Одлучили смо да описмењавамо народ. Ако се питате шта је описмењавање, онда имамо један добар предлог за вас. Уместо да причате приче и певате песме, што не научите да их пишете. Писање је када уз помоћ руке негде, посебним знаковима, запишеш нешто тако да га следећа колена могу видети и знати шта смо ми овде данас урадили.“

Овај говор имао је снажан утицај на Словене и већ следећег дана сви се сложише да их Ћирило и Методије науче писању. Увече, уместо да по обичају певају и причају, седели су у тишини и слушали предавања Ћирила и Методија. Након много, много времена учења и вежбања дошли су и до последњег часа:

„Овај час посвећујемо ономе што сте до сада научили, ћирилици. Наш посао је овде завршен, а на вама је да следећим поколењима омогућите да се упознају са писањем као што сте и ви имали прилику да се упознате са тим чаробним својством. И поздравите их од нас, творца овог чуда.“

Ћирило и Методије су након још једног извршеног посла одлучили да наставе својим путем. Недуго пошто су отишли, десила се позната сеоба Словена, а Јужни Словени су са собом понели и ћирилицу која је данас, а биће још дуго, писмо поносних народа и људи који у себи носе наслеђе својих предака Словена и сврху живота Ћирила и Методија.

Оливера Савић 5/5,
ОШ „Никола Тесла“ Београд

Негујмо српски језик

Знање је са нама
учимо, читамо, бројимо.
Часови у школи
помажу ми са учењем
и да образовање
више волим.

Нама знање служи
да народом кружи.

Непознате речи, богаћење речника,
све нам много значи
како би наш српски језик
био богатији и јачи!

Нама знање служи
да народом кружи.

Не дамо наш језик
да замре тек тако!
Док је нас деце,
биће земљи Србији лако!

Нама знање служи
да народом кружи.

**Маја Петровић, Анђела
Танацковић и Јана Вулетић 3/3,
ОШ „Свети Сава“ , Врчин**

Негуј језик да у бескрај траје

Речи: љубав, срећа, туга, осећања и емоције, које нас прожимају свакога дана, уско су повезани. Повезује их једна иста ствар, језик.

Многи ће се зачудити што о језику причам као о живом бићу, међутим, реално гледано, он је саставни део живота и игра веома битну улогу у њему. Помоћу њега исказујемо све што нам лежи на души, можемо показати свој лични став и изрећи лично мишљење и, на крају, због њега је свако индивидуа за себе. Данас је тога све мање, већина људи не схвата његову суштинску важност и окреће главу на све оно што он може да нам пружи. Прави пример јесу деца у школи, данас све чешће чујемо овакве реченице. Зашто не знам свој матерњи језик како треба? Зашто је граматика оволико тешка? Зашто има оволико правописних правила? Мени не треба све ово, важно је да знам да причам. Зашто морам да учим више језика кад нећу никада отићи у иностранство, нити ћу радити посао у другој држави? Одговор је једноставан, језик је богатство народа и треба га чувати и неговати, јер како више учимо о њему, то знамо више речи, знамо боље да се изражавамо, постајемо свесни свега око нас и можемо осетити нове емоције док се упознајемо са његовим тајнама и чарима које нам пружа. Ако пак оставимо све ово иза себе и не пустимо језик у наша срца, наш ће живот постати једноличан, без икакве среће и љубави. Нико не поставља права питања, као што је *шта би било да језика нема*. Одговор на ово тешко питање је једноставан, *без језика не би било ни народа*, јер без њега сваки наш дан сводио би се на мисао када ће крај, за нешто више не бисмо били ни способни, постали бисмо робови живота.

Постоји један цитат који би нам веома помогао да схватимо шта је језик. *Језик је онома топеја речи, уколико он нестане нестане сва осећања и топлина овога света и остаће само мисао неизговорених речи*. Зато га треба неговати и чувати.

**Софија Радомировић 8/1,
ОШ „Вожд Карађорђе“, Јаково**

Бирај речи – неписменост спречи

Неписменост је страшна ствар,
у глави ствара опасан дар-мар.
Тада не знамо писати слова, речи,
јер она нас у томе жестоко пречи.

Неписменост свуда око нас хара,
од ње се вредни мозак лако умара.
Правопис се против ње љуто бори,
хоће образованог човека да створи.

Неznam, не ћу, ни сам, дошо, дали –
исправак нам овде озбиљан фали!
Не знам, нећу, нисам, дошао, да ли –
е, па овако исправно стоје ствари!

Да је неписменост појава опака,
то треба да зна ђачка глава свака!
Зато дајте ученицима правописа,
да свака реч српског језика заблиста!

**Софија Биљетина VI/4, ОШ „Аврам
Мразовић“, Сомбор**

У језику живи биће народа

Усамљен, несигуран, стајао је прачовек испред своје
пећине. Шибала га је, ломила природа. Ловио је да би
преживео. Цртао је по зидовима пећине да би оставио
траг, да би се исказао. Још увек је био непотпун.

Хтео је да постане целовит. Желео је друштво других
људи. И тако почне да настаје, да се упреда неопходна,
моћна нит бића. Рођен је говор. Рођен је језик. Струне
говорења су се низале. Биле су толико различите. Биле
су толико сличне. И још увек су такве. Још увек се
плету, мрсе, пуцају, нестају, јачају, шире се. Језик је
моћан јер из срца иде. Језик је громовит јер из главе
потиче. Уме опако да шамара. Уме заводнички да љуби.

Мој језик је српски језик. Пребогат је речима,
песмама, причама. Сиромаша јер све мање и мање је
људи који њиме мисле. Свакодневно је сурово нападнут,
оштећен страним речима. Тону у дубоки понор заборавља
његове речи. Докле ће живети мој матерњи језик? Танка
је његова нит...

**Теодора Канурић VI/1, ОШ „Аврам Мразовић“,
Сомбор**

Ћирилица – трагом сећања

Све је почело када су се творцу наше азбуке јавила у сну чудесна слова...

На пашњаку су били Вук и његови добри другови. Вук им рече: „Е, другари моји добри, како бих ја волео да сам сад у школи, да учим да пишем, цртам и бојим!“ Другари су му се само насмејали и пошли својим кућама на ручак. Вук је морао да се брине о овцама на пашњаку, па је остао мало дуже. Легао је под крошњу дрвета и почео да сања бескрајне снове. Пробудио се и видео разна слова, која до тада нису постојала. Он им је пришао и упитао их је: „Здраво, пријатељи, ко сте ви?“ Слова су му одговорила: „Ми смо једна неоткривена врста слова, коју само ти можеш да спасиш. Заточени смо овде још пре него што је наш велики свет настао. Молимо те, помози нам!“ Вук је хтео да помогне, али није знао како то може да уради па их је питао: „Како да вам помогнем, пријатељи моји драги?“ Одговорила су му: „Само нас запамти, појавићемо се.“ Испред њега се појавила светлост какву до тада није видео и пробудио се из сна. Касније, када је довео стадо оваца у шталу и сео да руча, био је ћутљив и размишљао само о чудесним словима са којима је разговарао. Када су га упитали шта је са њим, он је одговорио да је све у реду и да се не брину. Касније, када је Вук постао старији и легао да спава, поново су му се указала слова. Упитала су га: „Да ли нас се сећаш, добри друже?“ Вук је само климнуо главом. Слова су му рекла шта и како да уради са њима и он тако и поступи. Поново му се указала велика и магична светлост и пробудио се. На столу где је доручковао, видео је огромну светлост и папир како би требало да изгледа писмо. То су била најлепша слова на свету! Написао је азбуку и кренуо у свет да учи друге и да записује дела свога јединога народа. Сретао се са разним људима, а једног је посебно упамтио по гласу. Имао је исти мудар глас као и слова са којима је причао у сну. Вук се једном вратио на пашњак где се први пут сусрео са словима, али пашњака више није било, ни безброј оваца као раније. Дрво под којим је заспао било је још веће и он је легао под крошњу и почео да сања. Јавила су му се слова, која су му сада дала упутства да направи специјалну граматику српског језика. Он је то прихватио и направио ју је. То је трајало годинама, али је Вук завршио и направио је баш онако како писмо једнога народа треба да изгледа.

До дана данашњег нема савршенијег писма од његовог на целоме свету. Хвала, Вуче!

Вукашин Димитријевић 7/3, ОШ „Јован Јовановић Змај“, Сурдулица

Љубав према књизи

- Све што ниси знао,
■ а хтео би знати
■ ти од књиге тражи,
■ књига ће ти дати.
- Поведи друга, бату или секу,
■ па правац брзином
■ у библиотеку.
- Немој да се стидиш,
■ све што желиш питај.
■ Тражи, учи, пиши,
■ добро књиге читај.
- Одушевљен бићеш,
■ видећеш да вреди
■ у царсту стихова
■ најбоље године проводи.
- Симпатију можда,
■ другарицу неку,
■ па брзо у библиотеку.
- Ту ћеш стећи,
■ много знања,
■ као и лепог васпитања!

Петар Савић 3/3,
ОШ „Свети Сава“ Врчин

Жељана Бијелић

Бирај речи

Проговори, кажи...
Речима себи и другима помажи.
Речима себе и друге оснажи.
Пре него што нешто изговориш, застани.
Размисли, промисли, смисли, осмисли,
мисли...
Тада речи тело снаже,
тада речи душу блаже.
Тада прозор на својој души отвори
и да би се видео, свет(л)е речи говори!
Ако већ то не умеш,
не знаш или нећеш,
онда ћути.
Прећути.
За језик се угризи и стани.
Нека ти реч не излази вани,
јер реч уме да заболи.
Рана њоме нанесена никад се не преболи.
Остане у срцу и у души,
јер реч је моћна да читав свет сруши.
Реч толико оштра може да буде,
да после и тебе у срце убоде.
Зато са речима пажљив буди
и нека те по свет(л)им речима упамте људи.
Не користи их узалуд и не бацај их у ветар,
јер вредност речи не мери метар!
Кад неког не волиш, не проговарај!
Кад неког не поштујеш, не преговарај!
Кад ти нешто по вољи није, прећути!
Кад се разбесниш, заћути!
Кад размислиш и речи кажеш наглас,
нека то за тебе и друге буде спас!

Ана Павловић 8/1
ОШ "Васа Чарапић", Бели Поток

*Награђени радови са ликовној конкурса у
оквиру манифестације „Савини дани“*

Ликовни конкурс 1-4. разред:

1. место Маша Матејић 1/1, ОШ „Свети Сава“, Врчин;
Адриана Николић 2/5, ОШ „Борислав Пекић“, Нови Београд;
2. место Исидора Илкић 3/2, ОШ „Никола Вукићевић“, Сомбор;
Ема Вучинић 1/1, ОШ „Свети Сава“, Врчин;
3. место Маја Миовић 3/2, ОШ „Никола Вукићевић“, Сомбор;
Матија Ненадовић 1/1, ОШ „Свети Сава“, Врчин;
Огњен Рајић 1/1, ОШ „Свети Сава“, Врчин.

Ликовни конкурс 5-8. разред:

1. место Јулиа Грунауер 5/4, ОШ „Краљ Петар I“, Београд;
2. место Јована Милетић 7/1, ОШ „Растко Немањић“, Дежева;
Аврамовић Андрија 7/2, ОШ „Свети Сава“, Врчин;
Маша Миловановић 7/2, ОШ „Свети Сава“, Врчин;
3. место Миа Коматина 7/1, ОШ „Растко Немањић“, Дежева;
Жељана Бијелић 6/2, ОШ „Никола Вукићевић“, Сомбор;
Анђела Бабић 7/2, ОШ „Свети Сава“, Врчин.

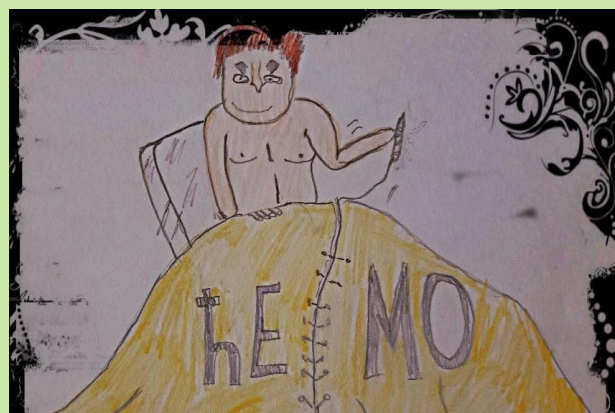
Јулиа Грунауер

Маша Матејић

Андрија Аврамовић

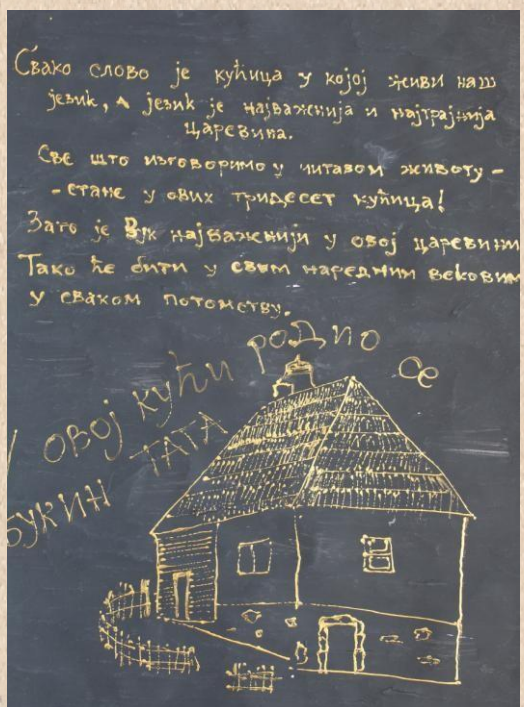
Андреана Николић

Исидора Илкић

Јована Милетић

Маја Миовић

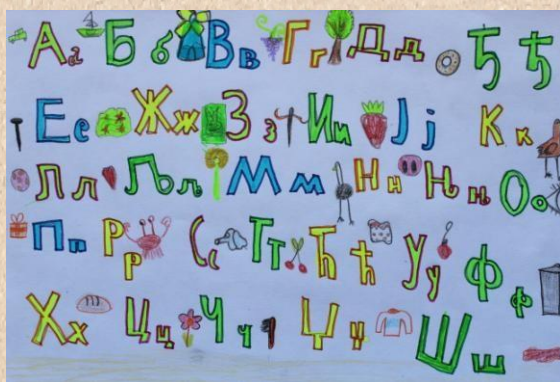
Ема Вучинић

Маша Миловановић

Огњен Рајић

Миа Коматина

Анђела Бабић

Матија Ненадовић

Ново дечије игралиште у Доњој мали

Указујући на значај физичке активности за целокупно здравље, школа са ангажује и у опремању простора мобилијаром и справама на којима ученици могу да проводе време не само током школских одмора, већ се и кроз школске активности ученици упућују на важност бављења спортом за физичко и ментално здравље, као и на повезаност здравих стилова живота са бољим когнитивним функцијама мозга – разумевањем и учењем. Захваљујемо се ГО Гроцка на помоћи у реализацији овог пројекта који ће деци обогатити и улепшати детињство.

Пројекат „Живи здраво – храни се здраво“ у оквиру Еразмус пројекта

Кроз реализацију активности пројекта и мобилности, желимо да код ученика наше школе унапредимо навике у исхрани подизањем свести о значају здраве исхране за целокупан живот и да кроз наставни процес стичу применљива знања о здравим стиловима живота. Желимо да стечена знања ученици примене и пренесу својим другарима у школи, али и деци и одраслима у свом окружењу. На овај начин желимо и да ученицима представимо значај концепта целоживотног учења, у смислу личног напретка и образовања.

Co-funded by
the European Union

Издавач:

*ОШ „Свети Сава“, Врчин, 29. новембра 15, 11224 Врчин,
телефон: +381 11 8053467, os-svetisava.edu.rs, e-mail: os-svsava@mts.rs*

За издавача:

Добрица Синђелић, директор школе

Главни и одговорни уредник:

Марија Старчевић, професор српског језика и књижевности

Заменик главног уредника:

Снежана Теофиловић, дипломирани библиотекар

